

GRUPPE: Kipstbeton

TRYKT: Langelands a.
d. 15-9-61.

EMNE: Langeland

ORLOGSMUSEET

Kokkens kamp for at holde

904

mad-kanonerne kampklare

Besøg i Langelandsforts køkkenregioner under NATO-øvelsen.

Et gammelt ord siger, at „uden ma dog drikke dur helten ikke“, men det er vist kun de færreste der tænker paa den kamp, kokken maa kæmpe for at heltene kan faa mad. „Krigen“, NATO-krigen, der i øjeblikket udkæmpes, ogsaa her paa Langeland, og som gør at mange af mandskabet maa holde sig oppe, mange gange i over 24 timer ad gangen, holder ogsaa kokken oppe, han maa arbejde praktisk talt i døgndrift, for at kunne naa ud med al sin mad. Mange gange er det i sidste øjeblik at madvognen naar frem, soldaterne ligger „i mudder til halsen“, „kæmper“ og sulter, venter kun paa at forsyningerne naar frem, og hvis de ikke gør det, hvis de er blevet sprængt i luften undervejs, saa sker det meget let at de soldater det gaar ud over, taber modstandslysten og energien. Dette har vist sig at være tilfældet i alle krige. Mange gange var man ude for at fouragevognen naaede frem, og i samme øjeblik man løftede beholderne ned fra vognen, blev de gennemhullet af fjendtlige projektiler.

Kokkens strategiske betydning.

Den slags sker selvfølgelig ikke i

denne „krig“, da den kun er fingeret, men det kunne ske, og det viser bedre end noget andet, hvilken rolle kokken spiller i en krig. Man fortæller at det er muligt at holde en soldat i en stilling i seks dage uden at han bryder sammen, men kun hvis hans forplejning er i orden. Hvis ikke dette er tilfældet er de seks dage hurtigt et helvede, og han bryder sammen længe før.

Fint varieret.

Ved et besøg paa Langelandsfort kan man hurtigt overtale sig om at mandskabet faar en meget varieret kost, ser man f. eks. paa paalægsedlen, staar der at der i dag skal spegepølse, fransk salt og æg paa smørrebrødet, og et blik paa spisesedlen viser f. eks. Norsk øllebrød og kalv i karry til middagen. Det viser, at der bliver serveret gode varer, nok af dem, og i rigelig variation. Af middagsretter kan nævnes flæskesteg med rødbeder, gule ærter og flæsk, fisk med persillesovs og de, for en dansker, uundværlige frikadeller med stuvet spidskaal. Et par værnepligtige fortæller at maden smager dejligt naar den ene af kokkene laver den, — og endnu bedre naar den tilberedes af den anden.

Orden maa der være.

Naar man er kok maa man vide nøjagtigt hvor de forskellige ting staar, det nytter ikke, der er det mindste rod eller uorden, og borde og køkkengrejer skal være i pinlig renlig stand, gulvene saa man kan spejle sig i dem, og bunden i kasse-rollerne skinnende. I øjeblikket maa man bære over med det, for i øjeblikket hersker i „kabyssen“ undtagelsestilstande. Her laves mad fra

morgen tidlig til sent den næste dag, for ikke nok med at alle faar de daglige faste maaltider, de faar ogsaa et ekstra maaltid, bestaaende af cacao og smørrebrød — og det faar de midt om natten. I et hjørne af et af køkkenkamrene staar mad-beholderne, som man kører ud med om aftenen til de poster der ikke kan komme ind til fortet. Spandene ligner nærmest mælkejunger, men ser man nærmere paa dem opdager man, at de er byggede ligesom en termoflaske, maden holder sig varm. En saadan indretning indeholder 25 liter og bliver med garanti fuldstændig tørt saa snart den har naaet sit bestemmelsessted. Man har netop modtaget nye forsyninger fra Korsør, og er saaledes godt dækkede ind, hvis man skulle staa foran en belejring.

Man er overalt i forplejningsregionerne travlt optaget af at dække bord og gøre maden klar til forsen-

deise. Det er smørrebrødet det gælder, og tilberedningen foregaar for meniges vedkommende ved, at man laver madderne paa sambebaand, d. v. s., at man først smører brødet, derefter lægger man de smurte stykker paa tallerkner, og til slut kommes paalægget paa anretningen og er færdigt. Til befalingsmændene er paalægget det samme, forskellen er bare, at de selv maa smøre deres eget brød. For officerernes mad staar de selv, idet de skal betale den af egen lomme og saaledes selv kan bestemme, hvad de vil have.

5. kolonne i køkkenet.

Saa er kontainerne klar til at køre ud, og det er paa tide at forlade køkkenafdelingen, hvor vi trods venlig modtagelse dog bliver fulgt med opmærksomhed og mistanke. Man er ogsaa her paa vagt overfor 5. kolonne-folk! Det fortælles, at man sidste aar lod to telefonmænd komme ind og afprøve nogle telefoner der var i stykker; det viste sig, at under kasketten med telefonvæsnets emblem gemte sig to 5. kolonnefolks snu hoveder, og det vil man ikke have gentaget. **Fox.**